

vraagstukken belangstellen en dat hij alleen de proefnemingen op juridisch-psychologisch gebied, onder toezicht van een jurist gedaan, heeft beoordeeld".

En het *Tijdschrift*, waar PINKHOF gezag heeft, weigert dit stukje op te nemen, en ontnemt dus aan een beschuldigde het recht van verdediging voor het forum, waar hij is aangeklaagd.

Indien ik mijn zooveel ouderen collega PINKHOF een raad mocht geven, dan zou het deze zijn: Keer in uw eigen persoonlijkheid van bekwaam geneesheer terug, en bedenk, dat de erkenning van een „error diagnosecs" nog altijd geldt als een der beste kenmerken van wetenschappelijken ernst.

Heerlen, Mei 1922.

C. MEULEMAN.

II.

De redactie heeft het verweer van den president der rechtbank niet geplaatst, omdat *ieder* daaruit zou hebben gelezen, dat hij *geen* president van de rechtbank was (ik had, gelijk hij schreef, de qualiteit onjuist vermeld). De redactie meende dus, dat behalve deze ook nog een advocaat te Maastricht een attest had gegeven, wien mijn stukje niet raakte en wiens onnoodig verweer dus niet in het *Tijdschrift* thuis behoorde. Wat nu de president geattesteerd heeft, doet er niet toe. OTTO-OTTO liet het den redacteur van den *Limburger Koerier* lezen, en voor dezen was het een attest ten gunste van OTTO-OTTO, afkomstig van den *president der rechtbank*. Deze had moeten inzien, dat het *publiek* het zóó begrijpt, al richt de attestator zich alleen tot rechtsgeleerden.

Ieder kind weet wel, dat de president het attest niet als rechter had afgegeven (hoe zou dat ook kunnen?), maar hij had het als rechter moeten *laten*. Een jurist kan juristen nog wel bereiken zonder iemand als OTTO-OTTO — tegen wien thans te Rotterdam proces-verbaal is opgemaakt — als middelaar te gebruiken.

PINKHOF.

OFFICIEELE WETENSCHAP?

SIEGENBEEK VAN HEUKELOM spreekt van officieele wetenschap. Het komt mij voor, dat het gebruik van dezen term door een geneesheer in een geneeskundig tijdschrift niet onweersproken mag blijven. Onze wetenschap is evenmin officieel als eenige andere natuurwetenschap, althans zoolang de natuur niet officieel is. Officieel is slechts onze bevoegdheid om de geneeskunde uit te oefenen. In een land, waar de wet eischt, dat ons geen margarine voor boter wordt verkocht, ook al zou er wel eens een eigenwijze mijnheer zijn, die beweerde, dat beide artikelen hetzelfde zijn, en waar ieder verstandig mensch meent, dat aan een autobestuurder geen rijbewijs moest worden uitgereikt, zonder dat hij had bewezen eenigszins te weten wat een auto is, ook al zou een versch geïmporteerde Papoea beweren, dat hij het zoo wel kan, daar moet de wet ook eischen, dat degenen aan wie toegestaan wordt het lichamelijk heil der menschen te verzorgen, eenigermate toonen, dat zij weten wat een menselijk lichaam is. Wie dat inzielt, is geen idioot. Niet idioot maar waanwijs is de rechter of burgemeester, die meent te kunnen beoordeelen, wat een arts of een kwakzalver doet of niet doet. Maar wat te zeggen van een arts, die zonder kritisch onderzoek naar of wetenschappelijke toetsing van de bekwaamheden van een kwakzalver dezen in bescherming neemt en nog wel in een geneeskundig wetenschappelijk tijdschrift?

Velsen, 10 Mei 1922.

Y. HANNEMAN.

DE BEHANDELING DER DEMENTIA PARALYTICA MET MALARIA-ENTING.

Als een voorloopig antwoord op de vragen van FABER, het volgende:

Tot nu toe zijn hier 11 patiënten geënt. Daarvan zijn er 6 na 1 gr. chinine afebril geworden; een werd het na $\frac{3}{4}$ gr.. Twee patiënten bleven nog koorts houden; den een moest nog 1 gr., den ander nog 2 gr. chinine toegediend worden. Er zijn